

Vážení spoluobčané.

Autorem příspěvku je pan Antonín Mareš.

Bylo by vhodné, aby zazněl i názor lidí, kteří o problematice **Hmoty a Duchovna** opravdu něco vědí a kteří k tomu mají co říci. Patřím k těmto lidem a mé názory vycházejí nejenom z dlouhodobého studia (několik desítek let), ale i z praktického života a také i duchovních zážitků. Přesto své názory nikomu nevnucuji a razím tezi, že k Pravdě musí každý dojít sám. Jen tak má odpovídající hodnotu a tím i sílu, neboť pak jde o skutečnou Pravdu a ne o to, co se za ní jen vydává.

Jsem spisovatel, který napsal celou řadu knih, úvah a pojednání o problematice lidí a společnosti a jejich vzájemných vztazích. Pochopitelně jsem se nemohl vyhnout ani vztahům těchto lidí ke svému prostředí a tím i ke Hmotě, Duchovnu a obecně i k problematice původu a smyslu lidské existence.

Pokud se podíváme kolem sebe, pak je jasné, že tu existuje Vývoj, neboli evoluce, ale je také jasné, že tu musí být i cosi, co lze nazvat Stvořením či lépe řečeno, tvořením jako takovým.

Také tu je všude kolem nás do očí bijící inteligence (moudrost), která stojí za výtvary přírody, ale a to především, života jako takového. Zdá se, že za tím vším musí existovat něco, co to uvádí do chodu, případně i řídí. Člověk dřívější to vycíťoval velmi významně, a síly, které to vše tvoří a udržují, vnímal, a snažil se jim zalichotit. Člověk dneška již zhrubl a tyto síly nevnímá. Má ale něco, co zde dříve nebylo v tak velkém rozsahu k dispozici a tím je Rozum. Nuže pojďme se na tuto problematiku podívat právě přes tento zorný úhel. Tedy pohledem Rozumu.

V roce 1992 bylo mezi vědci konstatováno následné paradigma, které značně přiblížilo vědu ke skutečné mystice.

Prvotní je **Informace**, ze které se tvoří Energie a vše završuje tvorba Hmoty. Jedná se o zcela průlomové tvrzení. Protože u nás ani po uplynutí čtvrtstoletí o tom není mnoho známo, tak uvádím heslovitě aspoň základní poznatky.

Informace je systém, který od své spodní hranice má následující vzestupnou tendenci. Data, program, myšlenka, vědomá myšlenka (morfogenní pole, atraktorové pole a p.) a nakonec super vědomá informace.

Energie je všudypřítomným elementem a to díky vibrační charakteristice Univerza. Vakuum je de facto energetický a informační předěl.

Hmota je systém, který v sobě ukrývá vlastně „zamrzlé“ vibrace vakua.

Takže na základě tohoto je možné prognostikovat stavy Univerza, které se vyskytují ve vyšších frekvencích a pro nás v neviditelných světech.

K tomu, abychom pochopili, jak existuje celek, tedy svět a jeho řízení, si musíme vyjasnit ještě některé věci ohledně našeho světa. Jedním z velkých omylů je i náš

vztah k hmotě. Začneme elektronem, jako velmi známou částicí mikrosvěta. Elektron nekrouží kolem atomového jádra jako hmotná kulička, ale rozprostírá se kolem něho jako vlnoplocha. Je snad obyčejnou vlnou? Nikoliv. Je hmotnou vlnoplochou. Jeden elektron projde dvěma otvory zároveň, protože je vlnou a „rozplácne“ se na přepážce za ní, protože je i hmotou. Elektron je zároveň a to zde zdůrazňuji – zároveň – hmotou i vlnou. Jako vlna má přesah i do Astrálního světa (do Jemnohmotnosti). My známe a umíme dobře popsat hmotný objekt. O vlnách jako takových nevíme prakticky nic. Z toho plyne i naše nepochopení pro Astrální svět, který je na nich založen. Protože nerozumíme a nechápeme vlnovou podstatu světa, tak nemůžeme chápat ani podstatu formy, která tvoří náš svět a ani podstatu světa, který je nad Astrálním světem, tedy Myšlenkového světa (Devachanu).

Podobně jako elektron se chovají i jiné částice mikrosvěta. Za zmínku stojí foton. Jde také o hmotnou vlnu, ale tentokrát se jedná již jen o kvantum této vlnoplochy.

Jak je vlastně vytvořen? Co je vlastně jeho základem?

Je to informace.

Tedy vědomá informace na úrovni lokálního morfogenního, neboli atraktorového pole. Lze si ji představit jako jakýsi „plán“, který má v sobě schopnost z dostupného „materiálu“ vytvořit onu částici. Uvnitř zachycujících sil této informace pak vibruje energie (spin), která není ničím jiným, nežli vytrženou částí vakua s nižší vibrací, nežli je ostatní prostředí tohoto vakua. Celek, tedy kvantum, je pak tím, co my vnímáme jako částici mikrosvěta. Některé částice mikrosvěta pak tvoří „složeniny“, tedy to, co známe pod názvem baryony.

No a nyní se pojďme podívat na to, jak ten náš svět, jako celek, je uspořádán.

Základ tvoří **Nelineární stav**. Tento stav bývá neznalými vědci označován jako Chaos. Osvícení lidé ho vnímají jako Vědomí (JÁ) a věřící lidé jako Boha. Tento Nelineární stav je z pohledu lidí mimo jakýkoliv prostor a pochopitelně i mimo jakýkoliv čas, který je jen součástí toho kterého prostoru. Je tak z tohoto pohledu nejen věčný (vždy byl, je a bude), ale je i všudypřítomný. Tento stav obsahuje nejen Duchovní svět, ale i světy Boží až nakonec i samotné Jsoucno, tedy nejvyšší myslitelnou inteligenci neboli Boha samotného.

My lidé jsme původem z Duchovního světa.

Aby mi bylo dobře rozuměno. To o čem mluvím, je naše vlastní podstata, tedy de facto Boží jiskra, která sídlí v našem těle a je známá pod označením Duch. Pochází tedy z Duchovního světa a je nelineární podstaty, tedy je nesmrtelná. Z Duchovního světa ale vyšla jako sice nerozdělitelná součást Jsoucna, ale zároveň jako nevědomá, pokud jde o sebe sama. Přestože se základním Jsoucnem (Bohem) tvoří jednotu, sama o sobě je tím, co se musí teprve pomocí Vývoje a Tvoření zdokonalit. Tento Duch je pak v lidském těle „zahalen“ Duší, v níž sídlí. Tento princip je pak završen lidským tělem, které je nositelem jak Duše, tak i Ducha.

Lidské tělo je smrtelné, protože vzniklo, tak i zanikne. Lidská Duše je tvořena

zušlechtěním části astrality a po určité době také zaniká. Až proběhne celý vývoj, který je před Duchem (naší podstatu) postaven, tak ten se vrátí do své domoviny, tedy do Duchovního světa jako vědomá součást Jsoucna.

Tento vývoj probíhá v současnosti na úrovni člověka v současném Vesmíru. Těchto Vesmírů již bylo několik, a několik jich ještě bude, nežli Duch dosáhne na stav, že bude skutečně vědomou bytostí, která může být nápomocná Tvoření, jež je nedílnou součástí Jsoucnosti.

No a jak je to v současnosti?

Podívejme se na některá tvrzení.

Konstatování: *Kdyby Bůh existoval, tak by nikdy nemohl dopustit takové zlo ve světě, které nyní a v minulosti existovalo.*

Odpověď: *Bůh není člověk. Není to strejda na obláčku, který řídí svět. Jde o systém, který je vystavěn na základě Pravdy a tím i zákonů Univerza.*

Konstatování: *Kdyby existoval Bůh, pak by musel stvořit i ďábla a zlo. Tedy musel by být tím, kdo není dobrotivý a naplněný láskou.*

Odpověď: *Bůh je to, co nelze definovat jinak, nežli pouze tak, že jde o systém naplněný Pravdou a Láskou. To co označujeme za zlo je dílem lidí, kteří ač špatní, mají stále možnost jít cestou k tomuto principu, tedy k Bohu. Jen člověk, který má v sobě zlo, ho následně vidí všude kolem sebe a pochopitelně cítí i to, že na něj toto zlo útočí. Jde o systém zrcadla. Dobrý člověk vidí kolem sebe jen dobro a to přesto, že na to může i „doplatit“. On ale ví, že vše se vším souvisí a tak i nedobrotu přijme s láskou, neboť ví.*

Konstatování: *Proč kněží hlásají pokoru a nežijí tak? Proč hlásají chudobu a žijí v přepychu? Proč mluví o pravdě a žijí ve lži?*

Odpověď: *Bůh není reprezentován kněžským klérem a ani ničím tomu podobným. Náboženství dneška (křesťanství) vzniklo jako pokračování pohanského kultu boha Mitry. V podstatě k němu (k obřadům) bylo přidáno jen přijímání těla páně. Bůh nepotřebuje dary, nepotřebuje oběti. Bůh nám dal svobodnou vůli k tomu, abychom v jeho jménu činili a svými skutky jemu i sobě vzdávali poctu. Protože jako svébytné bytosti jdoucí v Pravdě a boží Lásce jsme pak těmi, koho může nazvat svými dětmi, tedy těmi, kdo s ním a skrze něho konají dobro.*

Konstatování: *Jak porozumět tomu, co máme v životě činit a kam máme v našem životě jít, abychom byli těmi, kdo jde a žije v Boží vůli?*

Odpověď: *Bůh je principem, který je naplněn Pravdou a skutečnou Láskou. Čas od času se na Zemi objevují ti, kteří již vědí (zasvěcenci) a ti přinášejí aktuální zvěsti o tom, jak dál. V současnosti je takovým hlasatelem David R. Hawkins a jeho dílo. Jde o velmi hodnotné morálně mravní dílo člověka, který nám naznačuje cestu. Ukázal nám to, na jakých hodnotách se nachází naše Vědomí, tedy my samotní, neboli naše Já. Ukázal nám možnost definitivně rozlišit Pravdu od Lži a ukázal nám, jak poznat naše EGO a to zpracovat tak, aby nám sloužilo. Zkrátka a*

dobře. Ukázal nám cestu k Bohu a to bez jakýchkoliv prostředníků. Budiž mu za to díky

Zpracoval Antonín Mareš

Vytestováno na hodnotu 535 dle stupnice Davida R. Hawkinse.